

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่อดำริญ ชุตินฺธโร

กฎแห่งกรรม

ประสบการณ์การปฏิบัติธรรม โสภา ปัทมดิลก

ดิฉันเกิดที่จังหวัดนราธิวาส อำเภอสุไหงโกโลง เมื่อ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๘ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เกิดได้ ๓ เดือนก็มาอยู่กรุงเทพฯ ที่อำเภอคลองสาน ช่างวัดทองนพคุณ เป็นบ้านของคุณแม่คุณย่า จำได้ว่าตอนเด็ก ๆ จะตามคุณแม่ไปวัดเป็นประจำ และคุณแม่จะทอดกฐินทุกปี ไปทางเรือ แถวอยุธยา อ่างทอง สิงห์บุรี

ตอนอายุ ๗-๘ ขวบ ผันเห็นเทวดา ท่านยืนอยู่บนต้นไทร ต้นไทรนั้นใหญ่มาก ขึ้นอยู่หน้าบ้านริมครอง เทวดาบอกว่ามีอะไรให้บอกจะช่วยเหลือ ไม่ได้พูดออกเสียงแต่เราเข้าใจ เทวดาท่านนั่งพับเพียบทอดสรีระ แต่ไม่ใส่เสื้อ มีแต่สังวาลและทับทรวง สวมขลุ่ยด้วย ไม่ได้เล่าให้ใครฟัง ไม่รู้ว่าเทวดามีจริงหรือไม่ พอกลางวันก็ลงไปว่ายน้ำเล่น เอามือสอดไปที่คอกระตุกสร้อยตกน้ำไป น้ำก็ลึกมาก คลองก็กว้างประมาณ ๕-๖ เมตร เมื่อกลับมาล้างที่หน้าไทรโดนต้นไทร โผล่ขึ้นมาขึ้นบ้านกลัวจะโดนตี แต่เหมือนมีอะไรดึงใจให้ว่ายไปกลางน้ำ น้ำตรงนั้นลึกมาก ยืนไม่ถึง และดำลงไปก้นขึ้นมาดำหนึ่งมีใบสนเต็มกำมือ และมีสร้อยขึ้นมาพร้อมกับพระที่ห้อยด้วย จึงจำได้ติดตาจนเดี๋ยวนี้

พอปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้ทำการสมรสกับคุณดิเรก ปัทมดิลก เมื่ออายุ ๑๘ ปี มีบุตร ๔ คน และย้ายมาอยู่อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี อยู่ดี ๆ เราก็มองอะไรไม่เห็นเลย ยิ่งข้างซ้ายมืดสนิท ดิฉันตอนนั้นกลัวใจและคิดมากแอบร้องไห้ทุกวัน จนคืนหนึ่งมีคนมาเข้าฝันว่าไม่ต้องไปรักษา ๖ เดือนก็หายเอง ตาข้างขวาก็พอมองเห็นบ้างจึงต้องใส่แว่นช่วย เพราะใช้ตาข้างเดียวมาตลอด พอปี พ.ศ. ๒๕๔๖ คุณดิเรกก็ย้ายไปอยู่จังหวัดสุรินทร์ เป็นนายอำเภอที่อำเภอจอมพระ อยู่ ๓ ปี ก็ย้ายมาเป็นนายอำเภอเมืองสิงห์บุรี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๕

พอมายู่สิงห์บุรีก็รู้สึกไม่สบายใจ กายก็ไม่สบายด้วยเป็นโรคนิ้ว กินยาไทยและฝรั่งก็ไม่หาย จิตใจร้อนรนบอกไม่ถูก ทั้งเป็นห่วงอะไรไปหมด ลูกสาวคนโตเป็นพยาบาล อยู่บ้านสมุทรปราการคนเดียว ลูกชายกำลังเรียน ลูกสาวคนเล็กเรียนอยู่ปีหนึ่ง บ้านพักก็เย็นดีแต่ไม่อยากจะอยู่ พอคิดถึงกับพรรคพวกที่ตลาดสิงห์บุรี มี **เจ้เตี้ย ปรีดิชนะ** ร้านพุนทรพิสัยสินเป็นหัวหน้าจัดรถ ก็มี **คุณป้าส้ม พิชัย** ประมาณ ๒๐ คน จะมาที่วัดอัมพวัน อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี ทุกวันพระ ตั้งแต่บ่าย ๒ โมงจะกลับเที่ยงคืน ทำอยู่ได้ ๑ เดือน รู้สึกจิตสงบและอยากให้อีกวันพระไว ๆ พระครูภาวนาวชิรฐ์ท่านได้เมตตาสอนพวกดิฉันด้วยตัวท่านเอง

สำหรับตัวดิฉัน นับว่าพระครูภาวนาวชิรฐ์ท่านมีพระคุณอย่างใหญ่หลวง และเป็นบุญคุณของดิฉันอย่างมาก เพราะท่านเมตตาตลอดจนถึงครอบครัวของดิฉันด้วย เมื่อตอนอยู่สิงห์บุรีจะขยันปฏิบัติมาก แม้เวลานอนรู้สึกตัวเมื่อไร **ติ ๑ ติ ๒ จะลุกขึ้นล้างหน้าปฏิบัติทันที และได้ผลมาก แม้แต่โรคนิ้วที่เป็นอยู่ก็หายได้ และเมื่อนั่งปฏิบัติจะมีเสียงดังเหมือนเสียงปืนและมีลูกไฟวิ่งเข้าไปในดวงตาข้างซ้าย นั่งแล้วเห็นถึง ๒ ครั้ง จึงรู้ว่ากรรมอันนี้เองที่ทำให้ตามองไม่เห็นมา ๓๐ กว่าปี** ไม่น่าเชื่อเลยว่าจะตามกันขนาดนี้ เพราะในชาตินี้ไม่เคยทำไว้เลย แต่เดี๋ยวนี้หายเป็นปกติ ไม่ต้องใช้แว่นแล้ว

หลวงพ่อก่อนจะถามว่าก่อนปฏิบัติกับตอนนี้รู้สึกเป็นอย่างไร ดิฉันมาคิดดู ก่อนปฏิบัติเหมือนเรือที่ไม่มีหางเสือ ปล่อยตามกระแสคลื่นลม เสียเวลาที่ผ่านมาไป แต่**พอปฏิบัติแล้ว เรารู้ตัวและมีสติอยู่ตลอดเวลา แม้แต่ความฝันก็ยังเป็นนิมิตบอกล่วงหน้าและย้อนไปในอดีตได้** เช่นเมื่อดิฉันสงสัยตัวเอง ว่าตอนมาเกิดมาอย่างไร เพราะบ้านที่เกิดก็ไม่เคยเห็นเลย จึงนึกมีตเห็นเป็นรกร้างเล็ก ไม่มีหลังคา มีคนนั่งอยู่เต็ม รวงรีเร็วมาก ร่วงอยู่ในป่าที่มีต้นไม้ใหญ่ ๆ ทั้งนั้น พอไปเห็นบ้านเป็นเวลากลางคืนเดือนหงาย รกก็เหวี่ยงแว๊บเข้าไปเลย เป็นบ้านสถานธนาถไฟตามในป่า เพราะคุณพ่อทำงานที่สถานธนาถไฟ

บางครั้งดิฉันมีเรื่องที่ทุกข์มาก ก็จะกราบพระพุทธรูปเจ้าและระลึกถึงหลวงพ่อก่อน และปรารภกับท่านว่า ชาตินี้ไม่เคยสร้างทุกข์ให้ใคร ทำไมทุกข์ช้อย่างนี้แล้วก็เข้าปฏิบัติธรรม จึงนึกเห็นว่ากรรมนั้นต่อเนื่องมาแต่อดีตชาติ เมื่อชาติที่แล้วเคยเกิดมาเป็นผู้หญิง และมาสร้างพระพุทธรูป หน้าตักกว้างประมาณ ๓๐ นิ้ว มาถวายไว้ที่วัดอยุธยา แต่ดิฉันไม่ทราบว่าวัดไหน กราบเรียนหลวงพ่อก่อนที่เห็นให้ท่านทราบ และอีกชาติเห็นตัวเองเป็นผู้ชายที่กำลังเมาเหล้า และทะเลาะกับเมียที่มีลูกเล็ก ๆ อีก ๒ คน เห็นแล้วน่าสงสาร แต่ชาตินี้ดิฉันมีกุศลในเรื่องนี้ ดิฉันกลัวคนกินเหล้า แต่สามีและลูกชายก็ไม่กินโดยไม่ได้บังคับหรือขอร้องกันเลย และลูกชาย ๒ คนก็ไม่เคยกินเหล้าให้เห็นสักที

พอปี ๒๕๕๗ ทางภรรยาของคุณดิเรกไปเป็นนายอำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง ตัวดิฉันเองไม่อยากจะไป เสียหายที่ต้องไกล ครูปาจารย์และพรรคพวกที่มาวัดด้วยกัน ดิฉันรู้สึกสนิทสนมและรักกันเหมือนญาติพี่น้อง ท่านที่เป็นผู้ใหญ่ก็เมตตาเด็ก เด็กก็ให้ความเคารพผู้ใหญ่ เมื่อมาอยู่ที่จังหวัดระยองแล้ว พอมีโอกาสก็กลับเข้าไปปฏิบัติในหอกรรมฐานที่วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรีทุก

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่อดังริฎฐิตร์มโห

กฎแห่งกรรม

ครั้ง ๗ วันบ้าง ๑๕ วันบ้าง บางครั้งก็เดือนครึ่ง ตอนนั้นยังมึนไม่มากเหมือนเดี๋ยวนี้ ห้องกรรมฐานมี ๙-๑๐ ห้อง ข้างหลังเป็นป่า ต้นไม้ใหญ่ ๆ ทั้งนั้น โดยมากจะมาเข้าอยู่คนเดียว ไฟฟ้าจะมีแต่เฉพาะในห้อง เปิดจะสว่างมาก เวลาไปถวายสวดอารมณ หลวงพ่อท่านจะถามว่าชาดอะไรบ้าง ไฟสว่างไหม ดิฉันกราบเรียนว่า ไม่ได้เปิดไฟเพราะนกจะตื่นร้องกันเจียวจ้าวไปหมด พอเปิดไฟดูไม่มีนกร้องสักตัว ปรากฏว่าไปอยู่ที่กุฏิหลวงพ่อดังริฎฐิตร์มโห ท่านคงเรียกไป

ตามปกติเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ เมื่อมาอยู่ในห้องกรรมฐาน เวลาเย็น เวลา ๑๘-๑๙ นาฬิกา จะได้กลิ่นหอม ๆ มาก และไม่เคยได้กลิ่นที่ไฉนมาก่อน จะมีเสียงมโหรี มีฆ้องให้จังหวะนาน ๆ ครั้ง ได้ยินถึง ๓ วัน ดิฉันจะคอยสังเกตว่าเสียงและกลิ่นมาจากไหน จะว่าใครมาเปิดวิทยุก็ไม่รู้ ตั้งแต่คราวนั้นจนถึงเดี๋ยวนี้ ๒๐ ปีแล้วไม่เคยได้กลิ่นและเสียงนั้นอีกเลย อยู่ด้วยก็มีอะไรแปลก ๆ ให้เห็นหลายอย่าง **เมื่อปฏิบัติอยู่ในห้องกรรมฐาน ได้ยินคนสวดมนต์ดังมาก** สงสัยว่าใครมาสวด อยากจะเห็น **จึงปรากฏให้เห็นมานั่งเสียดิเคเลย เป็นผู้หญิงอายุราว ๔๐ กว่า** กราบเรียนหน้าตาให้หลวงพ่อดังริฎฐิตร์มโห ท่านว่าแม่ชีก่อนทอง เป็นเทพไปแล้ว ดิฉันไม่เคยเห็นแกมาก่อน

อยู่มาตอนหลังหลวงพ่อดังริฎฐิตร์มโหสร้างห้องกรรมฐานขึ้นมาเรื่อย ๆ จนเต็มไปหมด มีอยู่แถวริมรั้วติดกับโรงเรียน เดี่ยวนี้เป็นหน้าวัด มีอยู่ห้องเป็นของเจ้เตี้ยง แกจะปิดเอาไว้ แต่ถ้าดิฉันมาปฏิบัติ แกจะเปิดให้และขอให้อยู่ห้องแก พอดิฉันเข้าไปอยู่เรียบร้อย แกก็เล่าให้ฟังมึนเข้าทรงว่าห้องนี้แรง ปลุกสร้างทับประตูเมืองโบราณ มีทหารอยู่เต็มไปหมด ได้ยินแล้วชักใจไม่ตี แต่พูดกับเจ้เตี้ยงว่า ไม่มีอะไรหรอก เรามาสวดความดีคงไม่เป็นไร แต่ใจชักจะเสียว ๆ เพราะตอนนั้นมาเข้าอยู่คนเดียวไม่มีใครอยู่เลย แต่พอเข้าไปปฏิบัติก็เห็นทั้งเด็กทั้งผู้ใหญ่แต่งตัวเรียบร้อยตรงที่อยู่ก็สะอาด อย่างเช่นบ้านพักข้าราชการที่อำเภอเมืองสิงห์บุรี มีแต่ไม่เก่า ๆ ทั้งนั้น ตอนที่ยังไม่ได้เข้ามาปฏิบัติก็ไม่รู้ คงจะเดินชนกันบ้าง พอมาเข้าปฏิบัติแล้ว เห็นมานั่งกันตั้ง ๘-๙ คน เขามาไมทนากันทั้งนั้น แต่ก็ดูอย่างเจ้อะไรวิญญานใจดีทั้งนั้น

พอปี ๒๕๒๑ คุณดิเรกมาเป็นนายอำเภอเมืองระยอง และในปีเดียวกันนั้นก็ย้ายไปเป็นนายอำเภอเมืองจังหวัดจันทบุรี อยู่ได้ ๗-๘ เดือน คุณดิเรกก็ป่วยเข้าโรงพยาบาล และเป็นเวลาใกล้เคียงที่หลวงพ่อดังริฎฐิตร์มโหประสูติบุตรแห่งภรรยา ท่านได้เมตตาไปเยี่ยมถึงจังหวัดจันทบุรี ทั้งที่ตอนนั้นยังใส่ฝือกอยู่ ดิฉันเห็นแล้วตื่นตื่นใจ และสำนึกเป็นพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ในจังหวัดจันทบุรีเวลานั้นจะมีพวกเขมรเข้ามาทางจังหวัดตราด จะเผาบ้านเรือนราษฎรตามเขตชายแดน และอยู่บริเวณเขาสอยดาวเป็นทางลัด ข้าราชการที่อำเภอและดิฉันไม่ยากให้ท่านกลับทางนั้น แต่ท่านเห็นว่าใกล้จะได้ถึงไ้ว ๆ จึงถูกเขมรก็กรอไว้ แล้วก็อนุญาตให้ไปพร้อมกับถวายของท่านมาอีกในเดือนเมษายน คุณดิเรกก็ถึงแก่กรรม หลวงพ่อดังริฎฐิตร์มโหก็จัดศพบรรจุศพที่สิงห์บุรีมางานพระราชทานเพลิงศพคุณดิเรกด้วย นับว่าเป็นพระคุณอย่างสูง

ในปัจจุบันนี้ ดิฉันก็ปฏิบัติอยู่เสมอ และก็มีเรื่องที่จะเล่าอีก ดิฉันมีญาติผู้ใหญ่ที่สนิทอยู่คนหนึ่ง มีศักดิ์เป็นอา และท่านปฏิบัติธรรมอยู่ที่วัดมหาธาตุ และเสียชีวิตไป แต่ดิฉันไปไม่ทันรดน้ำบวชศพ แต่ไปฟังพระสวดจนกระทั่งเผา แล้วในราว ๆ ๖-๗ วัน ท่านก็มาเข้าฝันบอก **หนูช่วยไปหยิบผ้ามาให้อาเปลี่ยนที่ เขาเอาผ้าขาดให้อานุ่มมา** ตอนนั้นดิฉันอยู่ที่บ้านสมพรปรการ แต่บ้านคุณอาอยู่บางไผ่ อำเภอภาษีเจริญ พอบอกดิฉันก็ไปที่บ้านท่านเลย ไปในฝัน ขึ้นไปข้างบนในห้องนอนเปิดตู้เสื้อผ้าไม่มีอะไรเลย มีแต่ชุดเปล่า ๆ และเดินลงไปในห้องน้ำชั้นล่าง เห็นแต่ผ้าใส่รองตากอยู่ ๒ ตัวยังเปียกอยู่ พอ ๒-๓ วัน น้องของคุณอาอีกมาหา ดิฉัน ท่านเป็นอาเหมือนกัน ถามว่าเขาเอาผ้าอะไรมาให้คุณอา ท่านว่าผ้าขาดจริง และถามว่าในตู้ทำไมไม่มีเสื้อผ้าเลย ท่านบอกว่าลูกสะใภ้เขาเก็บเอาไปแจกญาติของเขาหมด จึงสงสัยว่าเอาไปจริงหรือเปล่า และก็ถวายผ้าสบงทำสังฆทานให้

ไม่กี่วันก็มาบอกอีก **ว่าเวลานี้โจรมันขึ้นบ้านอา ขนข้าวของจะหมดแล้ว** ท่านมีพวกเครื่องลายคราม โถ ชามโบราณมาก และท่านก็บอกว่า **ของพวกนี้เข้ามึน แต่เสียด้วยพระพุทธรูปมาก** และก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ โจรก็ไม่ใช่ใคร บทรบบุญธรรมของท่านเอง เมื่อตอนยังมีชีวิตอยู่ ท่านประหยัดและหวงข้าวของมาก พอเสียชีวิตแล้ว พวกญาติมาตรวจบัญชีเฉพาะเงินสดก็หลายล้าน ดิฉันกรวดน้ำและอธิษฐานทุกสัปดาห์ไปให้บอกว่า อย่าเป็นห่วงอะไรเลย ช่วยอะไรไม่ได้แล้ว ตั้งแต่นั้นหายเงียบไป ไม่มาอีกเลย มาเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๒๓ ตั้งแต่ต้นปีเลย รู้สึกใจจอกไม่สบายและฝันเห็นงานศพถึง ๒ ครั้ง เป็นงานพระราชทานเพลิงศพ มีกองเกียรติยศอยู่สองข้างทาง เห็นทหารแต่งตัวเต็มยศไปหมด และตัวเองก็ต้องไปงานนี้ด้วย นึกสงสัยอยู่คนเดียวว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับตัวเอง และในช่วงนี้จะมึนมิติดเห็นหลวงพ่อดังริฎฐิตร์มโห ท่านจะมาเตือนให้เร่งทำความเพียร โดยบอกว่าเดี๋ยวจะไม่ทันเขา เพื่อนเขาไปกันหมดแล้ว

พอวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๒๓ ลูกชายของดิฉัน พ.ท.เด่นศักดิ์ ปัทมดิกล ก็เสียชีวิตและก็เป็นอย่างที่เราเห็นทุกประการ เป็นเหตุการณ์ที่บอกล่วงหน้า เป็นความทุกข์และสะเทือนใจเป็นอย่างมาก กินไม่ได้นอนไม่หลับไปหลายวัน ดิฉัน **ดิฉันมีพุทธคุณธรรมคุณ สังฆคุณ เป็นสรวงที่ถึงจึงคลายทุกข์ไปได้ ค้อยทุกข์ยังปฏิบัติ** นอนไม่หลับก็นั่งภาวนาไปตลอดทั้งคืน จึงดับทุกข์ไปได้มาก ดิฉันจึงบอกแต่แรกว่า **เป็นบุญคุณอย่างใหญ่หลวง ที่ได้พบครูบาอาจารย์ที่ท่านเมตตาต่อศิษย์และผู้ทีทุกข์ยาก อย่างท่านพระเดชพระคุณหลวงพ่อดังริฎฐิตร์มโห** และบัดนี้ นับเป็นโอกาสดีในการเขียนเล่าถึงการปฏิบัติ และข้อความที่เป็นประโยชน์ เกิดบุญคุณ ดิฉันขอกราบบูชาพระคุณ ท่านเจ้าคุณพระภิกษุญาณวิสุทธิคุณ เจ้าอาวาสวัดอัมพวัน อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี